

Espai d'Interès Natural Montserrat

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Meitat nord del terme
Alçada: 452

Coordenades:

Latitud: 41.57457
Longitud: 1.893
UTM Est (X): 407712
UTM Nord (Y): 4603135

Classificació

Número de fitxa: 08147 - 129
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: PEIN (05/09/2006)
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08146A0020000600000OG (propietaris diversos)

Fitxes associades:

[Sant Pere Sacama \(església\)](#)

[Muntanya de Sant Salvador de les Espases](#)

[Sant Pere Sacama \(jaciment\)](#)

[Mas Vilar](#)

Casa de Raguener

Can Puigventós

Creu de Saba

Agulles del Petintó

Autoria de la fitxa

Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la fitxa:

dv., 14/10/2011 - 02:00

Descripció

L'Espai d'Interès Natural de Montserrat, inclòs dins la zona PEIN Montserrat-Roques Blanques-Riu Llobregat, abasta un sector important al nord del terme municipal d'Olesa de Montserrat. Actualment aquesta zona PEIN no forma part del Parc Natural de Montserrat, sinó que s'inclou en una àrea perimetral al massís. Concretament el territori d'Olesa comprès en aquest PEIN és de 537,19 ha (és a dir, més o menys una tercera part del terme). En forma part la serra de Puig Ventós i el Puig Cendrós, les Agulles del Petintó i la serra de les Torrades, el Bosc del Gavatx o el turó de Sant Pere Sacama. Cal dir que una bona part d'aquest espai, concretament la part més muntanyosa a l'entorn de la serra de Puig Ventós, forma part de la zona de reserva de Puigventós, dins la xarxa de reserves naturals i espais en conveni de la Fundació Territori i Paisatge, de Catalunya Caixa. El territori comprès dins del PEIN Montserrat és una zona de relleu muntanyós, però d'una orografia més suau i no tan escarpada com la que es troba més al nord, entorn de Monistrol i Vacarisses. Només a la part per nord-occidental del terme d'Olesa s'observen formacions de conglomerat que tenen certes similituds amb el massís de Montserrat. En aquest sentit destaquen turons de perfil escarpat i singular, com ara Sant Salvador de les Espases. Cal remarcar el fet que es tracta d'un territori entre dues zones urbanes (Olesa i Vacarisses) que històricament ha estat molt despoblat a causa del relleu accidentat. Això ha fet que s'hagi pogut conservar com un territori verge, fins i tot poc afectat pel conreu, i que ha mantingut en bona mesura les característiques naturals i la biodiversitat. Cal dir que amb l'ampliació del Parc que ja està prevista l'àrea del PEIN creixerà lleugerament i arribarà més al sud per abastar la plana de can Llimona i la zona d'interès geològic de Ribes Blaves. La vegetació de l'àrea compresa en el PEIN és la característica del clima mediterrani, amb predomini de les zones de garriga, matolls i vegetació baixa (especialment a les parts més altes de la serra de Puig Ventós), però també amb alguns boscos de pi i alzinars. Com a fets excepcionals cal destacar l'existència del bosc de llorer del torrent de Raguener, el més gran i ben conservat de Catalunya i, a la zona dels Arumins o d'Oromir (actualment fora dels límits del PEIN però que podria incloure-s'hi en la futura ampliació), l'existència d'exemplars de falguereta peluda (cosentinia vellea): una planta escassa a la península ibèrica i una de les espècies vegetals més rares de Catalunya. Pel que fa a les espècies animals que s'hi poden trobar, entre d'altres, són els porcs senglars, esquiroles i gats mesquers. Entre els rèptils destaca el dragó comú, l'escurçó ibèric, les sargantanes, els llargardaixos i les serps verdes. Els ocells són també nombrosos i visibles: tords, bruels, tudons i, de tant en tant, és possible veure de rapinyaires, com l'àguila o el falcó.

Història

Montserrat va ser declarat com a parc natural l'any 1987. L'any 1989 es va constituir el Patronat de la Muntanya de Montserrat, que és l'òrgan rector i gestor del parc, depenent directament del Departament de presidència de la Generalitat de Catalunya. L'any 1992 es va aprovar el Pla d'espais d'interès natural (PEIN) i l'espai "Montserrat" va incloure tota la superfície del Parc Natural i dos sectors nous: el Puig Ventós i Sant Salvador de les Espases. El 2006 es va aprovar la proposta definitiva de la Xarxa Natura 2000, on es designava l'espai Montserrat-Roques Blanques-riu Llobregat com a zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i lloc d'importància comunitària (LIC). Aquest espai comprèn tot l'espai del PEIN Montserrat, però

també l'espai proper anomenat Roques Blanques, un àmbit territorial al voltant del nucli orogràfic de Sant Salvador de les Espases, i el tram del riu Llobregat que des d'aquesta zona s'estén fins al congost de Martorell. Actualment, el Parc Natural de la Muntanya de Montserrat té en total una superfície de 7.741 ha, les quals estan dividides en reserva natural, parc natural i zona de protecció (ZP). El territori d'Olesa no està inclòs en el Parc, sinó en la zona PEIN perifèrica, que inclou 572,19 ha del seu terme municipal. Des del 2002 es treballa en un projecte d'ampliació del Parc, que l'any 2007 es va treure a exposició pública i que està pendent d'aprovació. Aquesta nova proposta redefineix l'àrea protegida de Montserrat i incrementa el grau de protecció en diversos sectors de l'espai protegit, que quedaria dividit en recinte de prestació de serveis, reserva natural, parc natural i PEIN. Amb aquesta ampliació el terme d'Olesa passaria a tenir 262,05 ha dins el Parc Natural i 500,51 ha en l'entorn de protecció (tot inclòs dins el PEIN Montserrat). Així, l'àrea protegida s'incrementaria de les 572,72 ha actuals a 762,56 ha; és a dir, gairebé la meitat del terme.

Bibliografia

CARVAJAL, Rosa et al. (2007). Parc Natural de la Muntanya de Montserrat, Geoestel, Barcelona.
HERNÁNDEZ CARDONA, M. Àngel (1997). Les plantes i el paisatge vegetal d'Olesa de Montserrat. Col·lecció Vila d'Olesa, 6. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

